

Les esponges de Torre del Pi.

Torre del Pi, enclavada en la comarca de L'Axarquía, és una de les moltes torres emmerletades que vigilaven aquesta costa i queda dins del Parc Natural dels penya-segats de Maro-Cerro Gros.

Sota l'aigua abunden les espècies d'animals filtrants, com els que poblen aquestes parets densament colonitzades per diversos tipus d'esponges i corals de color taronja.

La diversitat d'espècies d'esponges és alta i els seus colors també, les tonalitats grogues, blanques, roges i blaus ens són característiques d'una o altra espècie.

El detall mostra els òsculs, per on entra i ix l'aigua que filtra esta esponja roja, de nom *Hymeniacidon sanguínia*, així com les partícules en suspensió tan abundants en aquestes aigües.

Aquests ambients estan dominats pel món animal; són freqüents les colònies de coralinàcies, com el fals coral o coral-lina, i els peixos bentònics, com la rascassa, espècie més aviat sedentària encara que de ràpids moviments i desplaçaments curts.

Les esponges de diversa coloració entapissen el substrat rocós, i, de vegades, també les parets extraplomades.

Depenent de la seua ubicació i del substrat, la forma de les esponges s'adapta als diferents ambients, més aïna aplanades i constredes quan es fixen en les parets o amb aspecte més voluminós i aeri quan s'eleven sobre el fons, com el cas d'esta esponja groga del gènere *Axinella*, coneguda popularment com a esponja d'asta de cervo.

Altres també adopten formes menys dreçades. Esta visió de conjunt permet endevinar la xarxa de conductes intercomunicats en l'interior de l'esponja per on circula l'aigua i les partícules de què s'alimenten.

Els estudis relacionats amb la competència per l'espai en aquestos substrats tan demandats han conclòs que hi ha una forta pressió per part de les diferents espècies; esponges, cnidaris, ascídies, briozous i moltes altres per assegurar-se una àrea vital mínima. Així s'establix un mosaic multicolor i canviant, en funció de la preponderància d'uns o altres animals, filtrants fonamentalment, que els colonitzen.

Algunes esponges com *Clathrina clathrus* expandixen un peduncle per a colonitzar nous substrats. Aquestos peduncles tenen una longitud variable.

Naixen del progenitor i llisquen des de la roca d'aigües succintes, que en la seua part superior sustenta plantes de *Posidonia oceànica*.

Aquestes estratègies expansives vénen a confirmar l'enorme competència entre els diferents organismes sèssils.

Front la quasi nul·la possibilitat d'expansió per mitjà de la conquesta del territori veí, les estratègies que permeten llançar propàguls a una certa distància representen un avantatge competitiu notable.

L'alternativa de colonitzar zones més allunyades, des de la matriu principal, a través d'aquestes excrescències entra en eixa categoria d'estratègies colonitzadores.

Tan peculiar forma d'expansió, s'estén, entre peixos com els serrans i donzelles, en l'intricat espai on cohabiten cucs tubícoles, briozous i altres esponges que entapissen les parets de les coves submarines de la costa de Nerja.